

[Fiskeriministeren]

problemerne i industrifiskeriet blev understreget. Disse fartøjer har derfor mulighed for at deltage i sildefiskeriet på lige fod med alle andre fartøjer, hvis de kan overholde kravene til fangstbehandling og afsætning til konsumformål, og flere af fartøjerne deltog i sildefiskeriet allerede i 1988.

Det grundlag for forvaltning af sildekvoten, som jeg baserer reguleringerne på, blev fastlagt i et udvalg med erhvervsrepræsentanterne i 1989. Det indgår heri, at der skal sigtes imod, at erhvervet på baggrund af dansk sildefiskeris tradition fortsat skal være bredt funderet. Det skal ligeledes sikres, at størstedelen af de danske sildekvoter anvendes til konsum for derigennem at sikre konsumindustriens forsyninger.

Hjortnæs (S):

Det undrer mig meget, at der ikke blev stillet vilkår, da disse store fartøjer kom ind i flåden. Det måtte være åbenbart for enhver på det tidspunkt, at der ikke var adgang for dem til at fiske konsumfisk, og det er da også sådan, at de i hvert fald i de første par år efterfølgende overhovedet ikke har fisket konsumfisk, men er gået direkte efter industrifisk.

Derfor undrer det mig, at det ikke har ligget klart, men under alle omstændigheder er der tale om brud på et traditionelt mønster, og jeg vil gerne spørge fiskeriministeren, om det ikke er sådan, at man har den hovedregel ved tilrettelæggelsen af fiskeriet, at man i høj grad tager hensyn til det traditionelle, historiske mønster, og hvad der er begrundelsen for, at ministeren i 1990 åbner for, at trawlerne, især supertrawlerne, kan få adgang til at fiske så stor en mængde sild, at man klart bryder med det mønster, der har været forud for den periode.

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Jeg kan sige til hr. Hjortnæs, at udviklingen med hensyn til kravene i tilladelserne startede omkring 1983. I 1982 spekulerede man ikke på, at der i det hele taget skulle tilladelse til, hvis man ville bygge et nyt fartøj. Så lavede man tilladelsessystemet og begyndte med at advare de fiskere, der søgte om en tilladelse. De fik tilladelse, men man advarede dem om ressourcetsituationen, bifangstproblemer og lign. Da vi kom længere frem, blev man enig i det reguleringsudvalg, som blev nedsat, om at dele fiske-

grupperne op i ikkekritiske fiskearter og kritiske fiskearter. Kun ét fartøj fik tilladelse i dette system under de ikkekritiske fiskearter, og det fartøj er aldrig kommet ind i sildefiskeriet, fordi sildefiskeriet på det tidspunkt, som altså ligger senere end 1984, blev kategoriseret som et fiskeri, der var kritisk.

Derudover må jeg fastslå, at der absolut ikke er tale om brud på traditionelle reguleringsmønstre. Det har faktisk altid været sådan, at fiskerne har haft adgang til fiskeriet, hvis de kunne opfylde de overordnede krav om kvalitet, konsumanvendelse osv., og jeg har baseret reguleringerne på den rapport, der blev lavet, hvor alle erhvervsrepræsentanterne deltog, hvor man analyserede hele sildesituationen. Det, der har været det afgørende også for erhvervets repræsentanter, har været at få øget konsumanvendelsen, og den har vi fået øget dramatisk i 1990.

Derfor må jeg klart afvise, at der er sket noget brud på de traditionelle mønstre. Dermed tror jeg, at jeg har svaret på alle spørgsmålene her.

Hjortnæs (S):

Ministerens svar er på ingen måde tilfredsstillende, og jeg vil også hævde, at ministerens svar ikke er korrekte. Ministeren tager udgangspunkt i de bekendtgørelser, som har reguleret fiskeriet forud for 1990, men deri er der rent faktisk givet visse fordele til notbådene i sildefiskeriet, og derfor måtte notbådene selvfølgelig også have en vis forventning om, at disse fordele ville køre videre.

Hvis ministeren mente, at der skulle ske et brud med det mønster, der er blevet nedlagt i tidligere bekendtgørelser, kan man for det første med rimelighed rejse det spørgsmål, om ikke ministeren skulle have søgt sig dækket ind politisk, om der er tilstrækkeligt grundlag i de bemyndigelser, som ministeren har i dag til at foretage en sådan total ændring i mønsteret. Men hvis ministeren mener, at han havde den bemyndigelse, og at han ikke behøvede at dække sig ind politisk, må man ud fra nogle almindelige retsbetragtninger sige, at hvis man ved en politisk handling og ved ændring i bekendtgørelserne påfører en del af fiskerierhvervet direkte økonomiske tab, må det forudsætte et rimeligt varsel, så det pågældende fartøj kan tilpasse sig den nye situation, og det må forudsætte, at man også overvejer kompensationsfiskeri.